29 Μαΐου 2015

Δωδεκα σκέψεις για μπαμπάδες

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

1. Ο πατέρας μου συνήθιζε να παίζει με τον αδελφό μου και μένα στον κήπο. Η μάνα μας έβγαινε έξω και φώναζε: “θα χαλάσετε το γκαζόν!”. Κι εκείνος της απαντούσε: “Δεν μεγαλώνουμε γκαζόν, αγόρια μεγαλώνουμε!” – Harmon Killebrew
2. Υπάρχουν τρία στάδια στη ζωή ενός άνδρα: Πρώτο στάδιο: να πιστεύει στον Αη-Βασίλη. Δεύτερο στάδιο: να μην πιστεύει στον Αη-Βασίλη. Τρίτο στάδιο: να είναι ο ίδιος Αη-Βασίλης. – Ανώνυμος

3. Το πιο σημαντικό έργο που ένας πατέρας μπορεί να κάνει για τα παιδιά του είναι ν΄ αγαπάει τη μάνα τους -Theodore M. Hesburgh

4. Οταν έλθει η εποχή που ένας άντρας αντιλαμβάνεται πως μάλλον ο πατέρας του είχε δίκιο για χιλιάδες πράγματα, συνήθως έχει ο ίδιος ένα γιο που τον θεωρεί λάθος! – Charles Wadsworth

5. Υποτίθεται πως κάθε άντρας μπορεί να γίνει πατέρας. Χρειάζεται όμως κάτι παραπάνω για να γίνει “μπαμπάς” – Ανώνυμος

6. Οταν ήμουν έφηβος 14 ετών, ο πατέρας μου ήταν τόσο αλαζόνας που δεν τον άντεχα λεπτό. Περιέργως, όταν έφτασα τα 21 ένιωσα μεγάλη έκπληξη από το πόσο πολλά κατάφερε να μάθει μέσα σε επτά μόλις χρόνια! – Μαρκ Τουαίν

7. Πραγματικά πλούσιος είναι ο άντρας που έχει παιδιά που τρέχουν να χωθούν στην αγκαλιά του, ακόμα κι όταν τα χέρια του είναι άδεια- Ανώνυμος

8. Δεν έχει τόση σημασία ποιος ήταν αληθινά ο πατέρας μου, αλλά ποιος θυμάμαι εγώ πώς ήταν – Anne Sexton

9. Είναι όντως αξιέπαινο να πάει ένας πατέρας τον γιο του για ψάρεμα. Υπάρχει όμως ένα ιδιαίτερο μέρος στον παράδεισο για τον πατέρα που θα πάει την κόρη του για ψώνια – John Sinor

10. Οι καλοί μπαμπάδες δίνουν στα παιδιά τους ρίζες και φτερά. Ρίζες για να νιώθουν πού είναι το σπίτι τους και φτερά για να πετάξουν μακριά ελεύθερα – Jonas Salk

11. Μπαμπάδες, αγαπήστε κι αποδεχτείτε τα μέλη της οικογένειάς σας γι΄ αυτό που πραγματικά είναι, ακόμα κι αν η προσωπικότητά τους είναι πολύ διαφορετική από τη δική σας. Τα κουνέλια δεν πετούν, οι αετοί δεν κολυμπούν, οι γάτες δεν έχουν φτερά. Σταματήστε τώρα τις συγκρίσεις. Υπάρχει άφθονος χώρος για όλους στο δάσος! – Chuck Swindoll

12. Τα στάδια στη ζωή ενός ανθρώπου:

4 ετών: Ο μπαμπάς μου μπορεί να κάνει τα πάντα!

7 ετών: Ο μπαμπάς ξέρει τόοοσα πολλά!

8 ετών: Ο μπαμπάς μου δεν ξέρει τελικά και τόσα πολλά.

12 ετών: Ο μπαμπάς μου δεν ξέρει τι του γίνεται.

14 ετών: Ο πατέρας μου? Ασε καλύτερα!

21 ετών: Ωχ πάλι αυτός μπροστά μου!

25 ετών: Κάτι ξέρει για το θέμα ο πατέρας μου αλλά όχι και πολλά πράγματα.

30 ετών: Θα πρέπει να μάθω τι ξέρει ο πατέρας μου για το θέμα.

35 ετών: Πριν αποφασίσουμε ας ζητήσουμε και τη γνώμη του μπαμπά.

50 ετών: Τι άραγε να πίστευε ο πατέρας γι΄ αυτό?

60 ετών: Τελικά ο πατέρας μου είχε τεράστια εμπειρία!

65+ετών: Α, ρε πατέρα! Μακάρι να ζούσες και να μιλούσαμε σήμερα οι δυο μας! –

Πηγή: agapienxristou.blogspot.ca